

Først lidt analyse:

En analyse fra de to første år har vist et publikumsunderlag på gennemsnitligt 3000 gæster i 3 dage. Af disse har vi kunnet flytte små 1000 gæster, d.v.s folk der går målrettet efter arrangementer de finder interessante og ikke blot går derhen hvor de plejer, eller går i byen for festens skyld .

Huset har været base for festivalen i de 2 første år og her har CBF afholdt sine egne arrangementer. Økonomisk set kunne disse arrangementer være gået bedre og op til 2003 valgte man at indskrænke aktiviteterne i Huset. Byens andre spillesteder udviklede i højere grad end tidligere festivalens arrangementer, da man fandt det for risikabelt at lægge for mange af ressourcerne i Huset. Det betød at festivalen i princippet ikke mere var hovedarrangør og gik glip af muligheden for i højere grad at præge programlægningen i henhold til sin målsætning. Bortset fra et par undtagelser fik CBF en rolle som en støtteforanstaltning for deltagende spillesteder uden at øve større indflydelse på programlægningen.

At Huset var underfrankeret hvad angik antallet af betalende gæster skyldtes at man, ud af et publikumsunderlag på ca. 3000 gæster, afholdt de større produktioner på steder, der geografisk set lå langt fra Huset. I princippet gav man publikum ”en billet ud af byen” samtidigt med at man gav en ret stor økonomisk støtte til de større scener. Man kan sige at Festivalen på den måde kom i en konkurrencesituation med disse arrangører.

Den centrale scene man i 4 år har snakket om at etablere i byen findes ikke, da CBF anser at MOJO, som landets førende bluessted, har en rolle som omdrejningspunkt for festivalen. Det virker helt rimeligt at MOJO har en central rolle i begivenheden og er støtteværdig, selv om CBF ikke har indflydelse på programlægningen. Derfor er Huset det eneste sted hvor der er mulighed for at CBF suverænt kan præge programlægningen og forøge sine indtægter.

Fremtiden:

CBF har endnu ikke defineret festivalbegrebet, hvilket er det grundlæggende problem for den uenighed der har hersket og fortsat hersker i best. og delvist i forholdet til nogle af spillestederne. Der er to muligheder, enten må man definere begrebet eller ændre foreningens formål. Det har vist sig, at uden denne definition starter man fra bunden hvert år med ufrugtbare diskussioner om formålet.

Hvad er så en festival?:

Festivalen er oprindeligt opstået ud fra et ønske blandt ligesindede om at mødes, af flere årsager, men ud fra en grundlæggende holdning om at det vil gavne alle. Begivenheden er sandsynligvis ligeså gammel som mennesket. Tidligere havde den religiøs, rituel eller politisk betydning og hed måske noget andet. I dag har man muligheden for at sammensætte begivenheden på forskellig måde, men det vigtige er at man mødes med ligesindede, som man kan udveksle erfaringer og ”staldtips” med, i håb om at forbedre sine muligheder m.m..

En festivals fornemmeste opgave må være at give publikum en kunstnerisk oplevelse der ikke er tilgængelig til hverdag. Festen og det sociale samvær er selvfølgelig et omdrejningspunkt, uanset hvordan man ser på festivalbegrebet, som en tilbagevendende begivenhed. Festen bør foregå på et geografisk afgrænset område, hvor alle har mulighed for at møde alle og der kræves naturligvis adgangstegn. Som oplæg kan man sige at hvis man vil lave en festival må flg. kendetegn være tilstede:

1 – Central scene.

Her afholdes festivalens egne arrangementer. Her skabes festivalens profil og mere ukendte / interessante navne får en anden platform, hvor de bliver set / hørt af et større publikum.

2 – Backstagefaciliteter.

Ud fra princippet om at ”alle møder alle” bør denne mulighed være til stede i, eller i umiddelbar nærhed af den centrale scene. Sponsorer, musikere, arrangører og især journalister løber sjældent byen rundt for at udveksle visitkort, for interviews o.a.

3 – Geografien.

Et afgræset område defineres. Princippet bør være gå-afstand mellem de deltagende scener.

4 – Deltagende spillesteder.

Deltagende spillesteder er steder i nærområdet. De er støtteberettigede ud fra et princip om at de spiller med på målsætningen. Deciderede ”bluesteder” er støtteberettigede og bliver markedsført som festivalens egne vents, andre bliver omtalt og beskrevet i folder og annonceres som tilknyttede spillesteder ex. ”Blues i Byen” ell. lign.

5 – Festivalhonrar.

Et festivalkendetegn er at en festivaltarif indføres til afløsning for den gængse tarif og er noget større end DMFs. Et andet er at festivalen afholder udgifter til forplejning og hotel som et tilbud for tilrejsende ensembler og musikere.

6 – Festivalpass.

Adgang til festivalens egne scener gælder alle med festival-pass.

Konklusion:

Når man ser på de utallige festivaler der finder sted i København i årets løb kan man fristes til at påstå at de modsiger en mere central model, hvor kvantitet og ikke nødvendigvis kvalitet er målet. En central model opfattes åbenbart som lidt for ”nytænkende”, men en geografisk afgrænset model med et centralt træfpunkt kan godt lade sig gøre i København. Man skal blot skabe de rette rammer for begivenheden.

Huset er det eneste sted i Indre By der kan rumme de faciliteter og indeholde de kendetegn festivalen har brug for. I Huset kan der skabes de rette rammer og muligheder: Backstagefaciliteter, afgrænset geografi og central beliggenhed, presserum, information og salg (biletter og merchandise), biograf, workshopfaciliteter, forplejning og udstillinger.

Med alt ”under samme tag” er festivalpass / fællesbilletsytem en nem og indlysende mulighed. Med et publikumsunderlag på 3000 gæster kan et rimeligt økonomisk grundlag sikres. 3000 gæster a’ 300 kr., eksempelvis for en 3 dagsbillet er immervæk 900.000 kr., fordelt på 3 scener i Huset + deltagelse af et par hardcore, nært tilknyttede bluessteder i gå-afstand.